

Društvo je v minulem letu štelo 118 članov, v tem letu pa želijo povečati to število, kar je bilo tudi priporočilo občnega zbora, izlete želijo voditi po programu društva, na domu na Resevni pa želijo v prvi vrsti poplačati dolgove, potem pa izdelati nova vhodna že večkrat vlomljena vrata, prebeliti fasado in obnoviti vse dotrajane lesene dele miz in klopi zunaj doma. Mnogo naštetega naj bi bilo opravljenega do praznovanja 50-letnice delovanja društva, ki bo v soboto, 29. septembra 2001, v sklopu praznovanj občinskega praznika Šentjur. Tedaj želi društvo razviti svoj prapor in izdati brošuro.

Vse planince in ljubitelje narave vabijo, da se udeležujejo izletov, ki jih objavljajo v oglasni omarici v križišču v Šentjurju. Vse informacije dobite tudi v pisarni društva (Ljubljanska 1) vsak četrtek od 14. do 15. ure. Vabljeni pa ste tudi v dom na Resevni, ki bo tudi v prihodnje odprt od aprila do novembra ob sobotah, nedeljah in praznikih, pozimi pa le ob nedeljah in praznikih od 8. do 20. ure. Dom so pripravili odpreti tudi v drugih terminih v dogovoru s predsednikom društva (Ivan Straže, tel. 03/574-09-45 ali GSM 031/883-319).

Občni zbor se je prijetno končal z mnogimi čestitkami ob jubileju in podelitvijo priznanj ter praznično večerjo.

Ivan Straže

Planinski dom na Vrheh znova odprt

Dne 22. avgusta 1961 je bil dograjen in slavnostno odprt Dom reirskih in savinjskih borcev na Vrheh (886 m) nad Trbovljami. Dom stoji na sedlu oz. pod pobočjem Kisovca (1021 m) in Javorjem (1132 m) v neposredni sosesčini cerkve sv. Lenarta. Do prvih povojnih let se je tako imenovalo tudi to območje, Sv. Lenart, kasneje so ga preimenovali v Vrhe. To območje je preval med Zasavjem in Savinjsko dolino. Sicer je tod še nekaj kmetij, v zadnjih desetletjih pa so zgradili na širšem območju Vrhov več počitniških hišic. Okoli 45 minut je do Sv. planine oz. Partizanskega vrha, do Čemšeni-

ške planine pa več. Blizu je tudi smučarska vlečnica v Medvednici. Območje je povezano z makadamsko cesto preko Jagra in Podmeje s Trbovljami in Savinjsko dolino, deloma z makadamsko in deloma asfaltirano cesto pa mimo Doma pod Javorjem in mimo Čebin prav tako s Trbovljami in Kotredežem oz. Zagorjem. Sicer pa sodi to planinsko območje k Zasavski planinski poti; z markacijami je zaznamovana pot proti Mrzlici, na drugi strani pa proti Čemšeniški planini.

Dom je zgradil poseben gradbeni odbor, ki ga je vodil **Franc Slapnik**, v njem pa so bili še nekateri drugi gospodarstveniki in predstavniki borčevske organizacije. Investitor je bil Občinski odbor te organizacije v Trbovljah. Načrt za dom – brunarico je izdelal **Zdenko Zupan**, gradbeni tehnik, ki je zasnoval precej planinskih objektov. Spodnji, kletni prostori so zidani, zgornji del je bil lesen in je v prvotnem delu še vedno lesen. Poleg gostinske sobe in kuhinje je bilo v štirih sobah na voljo 12 ležišč, urejene so bile sanitarije, voda je studenčna. Z dozidavo so pričeli leta 1968, ki je takrat niso dokončali in ta dozidava oz. opremljenost dozidanih prostorov še danes ni v celoti dokončana. Za zgraditev tega doma so prispevala potrebna sredstva številna podjetja predvsem iz Trbovelj, deloma pa tudi iz sosednjih občin in iz Savinjske doline. Za kasnejše vzdrževanje in dograditev pa ni bilo več dovolj potrebnih sredstev. Dom je bil odprt vse leto, občasno je bil dobro oskrbovan ter vse leto dostopen planincem in izletnikom ter drugim obiskovalcem.

Dotacije so postopoma usihale tudi iz občinskega proračuna, tako da je bila borčevska organizacija kot lastnica in upraviteljica prisiljena dom prepustiti občini Trbovlje. Ker tudi ta ni našla ustrezne rešitve, se je pred okoli desetimi leti odločila dom odprodati. Tedaj je bil že v precej slabem stanju. Številni planinci, predvsem pa še pohodniki po Zasavski planinski poti so zastonj trkali na vrata zaprtega in propadajočega doma.

Po javnem razpisu je ta dom odkupil **Bojan Praprotnik** iz Medvod. V

obnovo in opremo je zadnja leta vložil precejšnja sredstva. Po zaključku obnovitvenih del je pridobil tudi ustrezna dovoljenja za začetek obratovanja. Kot najemnik je ta dom prevzel v upravljanje **Martin Močnik** z ženo **Zvonko**, oba sta iz Mengša in oba izkušena gostinca.

Dom so znova odprli za vse obiskovalce, predvsem se za številne planince, 1. aprila letos. Odprt je vsak dan od jutranjih ur vse do polnoči. Hkrati z dobro kuhinjo je novi najemnik poskrbel tudi za prenočevanje. Na voljo je osem lepo urejenih in opremljenih dvo- in triposteljnih sob. Od začetka vnovičnega obratovanja se dom imenuje Planinski dom Vrhe.

Novi najemnik si prizadeva, da bi dom dobil status, kakršnega imajo planinski domovi in kočje planinskih društev, včlanjenih v Planinsko zvezo Slovenije. V ta namen je storil potrebne korake pri vodstvu PZS. PD Trbovlje je željni rešitvi naklonjeno, ker med Mrzlico in Čemšeniško planino ni planinske postojanke razen gostišča Jurše na Sv. planini oz. Partizanskem vrhu. Dom pa stoji tudi na Zasavski planinski poti. Pomoč novemu oskrbniku je v okviru možnosti ponudilo tudi Turistično društvo Trbovlje.

Poključna pravljica

SLAVICA ŠTIRN

*Ta mir
in tihota
ovita v zlati soj.*

*Poslednji sončni žarki
poljublja
vršičke smrek.*

*Le kdaj pa kdaj
začujem
zapoznele ptice klic.*

*Čakam na meglice,
da mi pričarajo
vilinski rej.*

Da zaplešemo!